

Sygn. akt IV U 1429/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Wąsowicz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Ewelina Trojanowska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2019 roku w Częstochowie

sprawy (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w K. Centrum (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o zwrot nienależnie pobranych świadczeń

na skutek odwołania (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w K. Centrum (...)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 23 października 2018 roku Nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż stwierdza, że odwołujący (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w K. Centrum (...) nie ma obowiązku zwrotu świadczeń pobranych z tytułu emerytury przysługującej J. J. w okresie od 1 lipca 2018 roku do 31 sierpnia 2018 roku w kwocie 1.317,85 złotych;

2. umarza postępowanie co do kwoty 996,47 złotych.

Sygn. akt IV U 1429/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 października 2018 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. zobowiązał (...) Bank (...) w K. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 1 lipca 2018 roku do 31 sierpnia 2018 roku w kwocie 2.314,32 złotych z tytułu emerytury przysługującej Panu J. J..

W uzasadnieniu zaskarżonej organ rentowy wskazał, iż obowiązek zwrotu tych należności obciąża odwołującego, gdyż nie był wskazany w decyzji organu rentowego jako osoba uprawniona do pobierania świadczeń.

W odwołaniu od wyżej wskazanej decyzji odwołujący (...) BANK (...) Spółka Akcyjna w K. Centrum (...)wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji nakładającej na Bank obowiązek wpłaty na konto organu rentowego kwoty 1.317,85 złotych. W uzasadnieniu wyjaśnił, iż nie mógł zwrócić świadczenia w tej kwocie ponieważ została ona przeksięgowana na realizację zajęcia egzekucyjnego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych - Oddział w C. wniósł o oddalenie odwołania odwołującego, wskazując na okoliczności podniesione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. wypłacał świadczenie emerytalne J. J., który zmarł w dniu 22 czerwca 2018 roku. Świadczenie emerytalne organ rentowy zobowiązany był przekazywać na konto, które prowadził (...) BANK (...) Spółka Akcyjna w K.. Termin płatności świadczenia emerytalnego wyznaczony był na 10-go każdego miesiąca.

W dniu 14 sierpnia 2018 roku organ rentowy poinformowany został o śmierci osoby uprawnionej do pobierania świadczenia, przy wniosku o wypłatę zasiłku pogrzebowego. W dniu 10 września 2018 roku organ rentowy zwrócił się do banku z żądaniem zwrotu kwoty 2.314,32 złotych, za miesiące lipiec i sierpień 2018 roku informując, iż J. J. zmarł w dniu 22 czerwca 2018 roku, a zatem prawo do świadczeń ustalo w dniu 30 czerwca 2018 roku. Pismo to bank otrzymał dnia 1 października 2018 roku.

Pismem opatrzonym datą 6 października 2018 odwołujący poinformował organ rentowy, iż nie może zwrócić kwoty 1.317,85 złotych, która została przeksięgowana na realizację zajęcia egzekucyjnego na konto Komornika Sądowego w B. A. W. i wskazał adres kancelarii komorniczej. Bank wyjaśnił również, iż pozostałe środki zostały przeksięgowane na konto prowadzone przez pełnomocnika W. D.. W dniu 19 listopada 2018 roku na rachunek organu rentowego Bank wpłacił kwotę 996,47 złotych tytułem częściowego zwrotu emerytury J. J..

Przeksięgowania z rachunku bankowego zmarłego J. J. na rachunek Komornika Sądowego w B. tytułem realizacji zajęcia w sprawie KM 698/18 dokonano w dniu 10 lipca 2018 roku w kwocie 279,38 złotych oraz w dniu 9 sierpnia 2018 roku w kwocie 1.038,47 złotych. Na rachunek pełnomocnika kwoty z rachunku bankowego zostały przeksięgowane w dniach: 2, 7, 20 sierpnia 2018 roku. Bank o śmierci J. J. dowiedział się od pełnomocnika W. D. w dniu 13 września 2018 roku na podstawie aktu zgonu sporządzonego w dniu 3 sierpnia 2018 roku.

(dowód: akta ZUS, informacja Banku k.47, akt zgonu k. 50, zgłoszenie k. 51)

Zgodnie z treścią art. 138 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2018 r, poz. 1270 ze zm.) za nienależne świadczenia uważa się również świadczenia wypłacone z przyczyn niezależnych od organu rentowego osobie innej niż wskazana w decyzji tego organu.

W myśl art.138 a powołanej wyżej ustawy podmiot prowadzący rachunek płatniczy oraz bank i spółdzielcza kasa oszczędnościowo-rozliczeniowa prowadzące rachunek inny niż płatniczy, a także wydawca instrumentu płatniczego są obowiązani zwrócić Zakładowi kwoty świadczeń przekazanych na ten rachunek albo instrument płatniczy, za miesiące następujące po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć świadczeniobiorcy.

Zdaniem Sądu stosując ten przepis należy sięgnąć również do przepisu art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 2187 ze zm.) zgodnie, z którym w przypadku śmierci posiadacza rachunku oszczędnościowego, rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego lub rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej bank jest obowiązany wypłacić z tych rachunków:

1)kwotę wydatkowaną na koszty pogrzebu posiadacza rachunku osobie, która przedstawiła rachunki stwierdzające wysokość poniesionych przez nią kosztów - w wysokości nieprzekraczającej kosztów urządzenia pogrzebu zgodnie ze zwyczajami przyjętymi w danym środowisku,

2)kwotę równą wpłatom na rachunki dokonanych przez organ wypłacający świadczenie z ubezpieczenia lub zabezpieczenia społecznego albo uposażenie w stanie spoczynku, które nie przysługiwały za okres po śmierci posiadacza rachunku, wskazaną we wniosku organu wypłacającego to świadczenie lub uposażenie, skierowanym do banku wraz z podaniem numerów rachunków, na które dokonano wpłat.

Bank jest zwolniony od wypłaty pełnej lub częściowej kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli przed otrzymaniem wniosku organu wypłacającego świadczenie lub uposażenie dokonał z tych rachunków wypłat innym uprawnionym osobom, które to wypłaty nie pozwalają zrealizować wniosku w całości lub części, oraz w terminie 30 dni od otrzymania

wniosku poinformuje o tym ten organ, wraz ze wskazaniem osób, które pobrały wypłaty (art. 55 ust. 3 powołanej wyżej ustawy).

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Bank wypełnił obowiązek wskazany w wyżej wymienionym przepisie art. 55 ust. 3, a mianowicie w terminie 30 dni od otrzymania wniosku o wypłatę świadczenia, wskazał organowi rentowemu osoby, które dokonały wypłaty świadczenia. Nie ulega wątpliwości, iż pismo organu rentowego odwołujący się bank otrzymał w dniu 1 października 2018 roku a pismem opatrzonym datą 6 października 2018 poinformował organ rentowy, iż nie może zwrócić kwoty 1.317,85 złotych, która została przeksięgowana na realizację zajęcia egzekucyjnego na konto Komornika Sądowego w B. A. W. i wskazał adres kancelarii komorniczej. Bank wyjaśnił również, iż pozostałe środki zostały przeksięgowane na konto prowadzone przez pełnomocnika W. D..

Jak wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 7 czerwca 2018 roku III AUa 157/17 (LEX nr 2538324) prowadzący egzekucję komornik jest osobą uprawnioną do otrzymania wypłaty z zajętego rachunku w myśl powołanego przepisu i z tym poglądem Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni się zgadza i przyjmuje za własny. Wbrew twierdzeniom organu rentowego bank w myśl art. 889 i następane k.p.c., który otrzymał zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego, miał obowiązek niezwłocznie przekazać zajętą wierzytelność organowi egzekucyjnemu i nie mógł badać, czy postępowanie egzekucyjne jest prowadzone przez komornika prawidłowo. Kierując się tymi przepisami odwołujący Bank tytułem realizacji zajęcia w sprawie KM 698/18 przekazał na konto Komornika Sądowego w B. A. W. w dniu 10 lipca 2018 roku kwotę 279,38 złotych oraz w dniu 9 sierpnia 2018 roku kwotę 1.038,47 złotych.

Bank nie kwestionując w części zaskarżonej decyzji w dniu 19 listopada 2018 roku dokonał zwrotu na rachunek organu rentowego kwoty 996,47 złotych, która została przeksięgowana na rachunek pełnomocnika zmarłego ubezpieczonego W. D., dlatego też w tym zakresie postępowanie zostało umorzone na mocy art. 355 § 1k.p.c.

Mając na względzie wszystkie podniesione wyżej okoliczności Sąd stanął na stanowisku, iż odwołanie zasługuje na uwzględnienie, dlatego też na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.